

မီးမီး (လောကီ)

ဝိညာဉ်တစ်ကောင်၏

ကလေး

မီးမီး(လားရှိုး)

ဝိညာဉ်တစ်ကောင်၏ ကလဲ့စား

မန္တလေး-လားရှိုး လမ်းမကြီးမှာ ညအမှောင်တွင် မည်းပြောင်လျက် ရှိသော မြွေကြီးတစ်ကောင် အလား ရှိနေ၏။ ကားလမ်းဘေး တစ်ဖက် တစ်ချက်တွင် လည်း သစ်ပင်ကြီးများမှာ ညအမှောင်ထု အောက်ဝယ် မည်းမှောင် အုပ်ဆိုင်းနေသည် ။ ကားလမ်းမကြီးတွင် တစ်ခါတစ်ရံ ဖြတ်သန်း မောင်းနှင်သွားကြသော ကား၊ ဆိုင်ကယ် တချို့မှ လွဲ၍ တိတ်ဆိတ်မှုဖြင့် ကြီးစိုးနေလျက် ရှိနေသည် ။

ကုန်ကားမောင်း ဒရိုင်ဘာ တစ်ယောက်ဖြစ်သူ ကိုဝေယံ တစ်ယောက် ကားကို သတိထား၍ မောင်းနှင်လျက် ရှိသည် ။ တောင်တက် တောင်ဆင်း အကွေ့အကောက်များ သော လမ်းပိုင်းမို့ ယခုလို ညအချိန် မျိုးတွင် ပိုမို၍ ဂရုစိုက်ကာ သတိကြီးကြီး ထားနေရ၏။

ကိုဝေယံ ကားမောင်းနေရင်းနှင့် ရှေ့သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ လမ်းမပေါ်တွင် ဆိုင်ကယ်တစ်စီးနှင့် လူတစ်ယောက် ရပ်လျက် ရှိနေသည် ကို ကားမီးအလင်းရောင်ဖြင့် တွေ့လိုက်သည် ။

"ရန်နိုင်ရေ ခဏထ ... "

"အင်း...ဘာဖြစ်လို့ လဲ အာစရိ ... "

"ဟိုမှာ လူတစ်ယောက် ဆိုင်ကယ်ပျက်လို့ ဒုက္ခ ရောက်နေတာနဲ့ တူ

တယ် ဘာအကူအညီ ပေးရမလဲ ဆင်းမေးကြည့်ခိုင်းမလို့ မင်းကို ... "

သူ့ဘေးတွင် နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မော ကျနေသော ယာဉ်နောက်လိုက် ရန်နိုင်ကိုနှိုးလိုက်ပြီး ကားကို အရှိန်လျှော့လိုက်သည်။ ။ လမ်းပေါ်တွင် ရပ်နေသူနှင့် ပို၍ နီးလာသောအခါ ရပ်နေသူမှာ မိန်းကလေးတစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း တွေ့လိုက်ရ၏။ ဆိုင်ကယ်ပျက်နေ၍ ညအချိန်မတော် လမ်းပေါ်တွင် ဒုက္ခ ရောက်နေသည် ဟု ကိုဝေယံ တွေးလိုက်မိသည်။ ။

"ရန်နိုင် မင်းဆင်းပြီး မေးကြည့်ကွာ"

"ဟုတ်အာစရီ"

ရန်နိုင် ကားပေါ်မှ ဆင်းပြီး တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်လာခဲ့သည်။ ။ ကားမီးဖွင့်ထား၍ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မြင်ရသည်။ ။ ကောင်မလေးမှာ ဆံပင်များမှ စ၍ တစ်ကိုယ်လုံး ရေများ ရွဲရွဲစိုလျက် ရှိသောကြောင့် ရန်နိုင် တစ်ယောက် အံ့အားသင့်မိ သွားသည်။ ။ မိန်းကလေးမှာ အသက် သိပ်ကြီးသေးဟန် မတူပေ။ နှစ်ဆယ်ဝန်းကျင် အရွယ်မျှသာ ရှိဦးမည်။

အဝတ်များမှာ ရေစို၍ အသားဖြင့် ကပ်နေရာ လှပသော ကိုယ်ခန္ဓာ ကောက်ကြောင်း အလှကို မြင်တွေ့နေရသည်။ ။ မျက်နှာကိုမူကား ခေါင်းငုံ့ထားပြီး ရေစိုနေသော ဆံပင်များ ကွယ်ထားသောကြောင့် မတွေ့ရချေ။ ။

"ညီမ ဆိုင်ကယ် ပျက်နေတာလား။"

ညကြီး အချိန်မတော် လမ်းပေါ်မှာ မိန်းကလေး တစ်ယောက်တည်း ဆို မသင့်တော်ဘူး အစ်ကိုတို့ ကားနဲ့ လိုက်ပို့ပေးရမလား ..."

"အဟင့်... အဟင့် ... "

မိန်းကလေးမှာ ရန်နိုင် အမေးကို ပြန်မဖြေဘဲ ရှိုက်သံသဲ့သဲ့သာ

ထွက်လာသောကြောင့် ရန်နိုင်လည်း အံ့သြပြီး ကြောင်ငေး သွားရသည်

။

ထိုအချိန်မှာ ပင် မိန်းမပျိုမှာ ခေါင်းငုံ့နေရာမှ တဖြည်းဖြည်း ခေါင်း
မော့လာရာ မိန်းကလေးရုပ်အား မြင်တွေ့လိုက်ရသော ရန်နိုင်မှာ စ
ကား တစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့် ရပ်သွားသလို... ညီမ ... ညီမ ... ဘာလို့ ငို ...
ဟာ ...အောင်မလေးဗျ ...

တစ်ကိုယ်လုံးကြက်သီးမွေးညင်းထကာ ခေါင်းမှာ ပုတ်တောင်းကြီး
မျှ ကြီးသွားသလို ခံစားလိုက် ရတော့၏။

ငယ်သံပါအောင် အော်၍ ရန်နိုင်တစ်ယောက် ကြောက်လန့်တကြား
ကားဆီ ပြန်ပြေးလာကာ ကိုဝေယံဘေး ထိုင်၍ တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြင့် ရှိ
နေတော့၏။ သူမြင်လိုက်ရသည့် မိန်းကလေး မျက်နှာမှာ မျက်လုံးနေရာ
မှာ ဟောက်ပက် ဖြစ်နေပြီး ထိုနေရာမှ သွေးများ စီးကျနေကာ မျက်နှာ
တစ်ပြင်လုံး သွေးများ နှင့် ကြောက်စရာ အသွင်ကို အနီးကပ် တွေ့လိုက်
ရသောကြောင့် ရန်နိုင် တစ်ယောက် သွေးပျက် ကြောက်လန့်ကာ အော်
ဟစ်၍ ကားပေါ်အမြန် ပြေးတက် လိုက်ခြင်းပင်။

"ရန်နိုင် ... ဟေ့ကောင် ... အလန့်တကြား အော်ပြီး ဘာဖြစ်လာလို့
လဲ"

"မောင်းဆရာ မောင်းမောင်း"

"ဟာ ... ဆိုင်ကယ်နဲ့ ကောင်မလေးရော ဘယ်ရောက် သွားပြီလဲ"

ကိုဝေယံလည်း ကောင်မလေး ရပ်နေသောနေရာကို ကြည့်လိုက်ရာ
ခဏအတွင်း ဆိုင်ကယ်နှင့် လူပါ မတွေ့ရတော့သောကြောင့် အံ့သြစိတ်
နှင့် အတူ ကျောရိုးတစ်လျှောက် စိမ့်တက်လာ၍ ကြက်သီးများ

တဖြန်းဖြန်း ထသွားတော့၏။

အခြေအနေမှာ ပုံမှန် မဟုတ်ကြောင်း ရိပ်စား မိလိုက်သည် ။

ထိုနေရာမှ ကားကို အမြန်မောင်းထွက် လာခဲ့သည် ။ လမ်းတွင် ရန်
နိုင်ပြောပြသော ကောင်မလေး၏ ကြောက်စရာ အသွင်အပြင်အား
ကြက်သီးမွေးညင်း ထကာ နားထောင်ရင်း ဘုရားတ နေမိတော့သည် ။
